

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ - ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Ι. Α. Χατζητζιοβάννη, Προέδρου
Α. Τσιούπη και Χρ. Πελεκάνου, Μελών.

Αρ. Υπόθεσης: 475/2005

ΜΕΤΑΞΥ:

ΙΑΚΩΒΟΥ (ΑΚΗ) ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αιτητής

-και-

ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ»

Καθ' ων η αίτηση

Ημερομηνία: 31^η Αυγούστου 2016

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για τον Αιτητή: κ. Δ. Μιχαηλίδης

Για τους Καθ' ων η αίτηση: κ. Κ. Ορφανίδης

ΑΠΟΦΑΣΗ

σε ενδιάμεση αίτηση ημερομηνίας 21.4.2016

Με την υπό κρίση ενδιάμεση αίτηση ο Αιτητής εξαιτείται διατάγματος του Δικαστηρίου με το οποίο να επιτρέπεται η διόρθωση και/ή τροποποίηση της Απόφασης ημερομηνίας 24.4.2008 ως ακολούθως:

Α. Την διόρθωση της τελευταίας παραγράφου της απόφασης με την αντικατάσταση της λέξης «απορρίπτονται» με την φράση «αποσύρονται άνευ βλάβης», και/ή

Β. Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία το Δικαστήριο, ήθελε κρίνει εύλογη και ή ορθή υπό τις περιστάσεις, και

Γ. Έξοδα

Η υπό εξέταση αίτηση βασίζεται στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ.25 ΘΘ.1-6, Δ.48 ΘΘ.1,2,3,4,8 και 9, Δ.64, στην πρακτική του Δικαστηρίου, στις γενικές αρχές του Νόμου και της Νομολογίας και στις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου.

Τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αίτηση εκτίθενται στην ένορκη δήλωση της κας Ρίας Χαραλάμπους ημερ. 20.4.2016, η οποία δηλώνει δικηγόρος στο επάγγελμα και εξουσιοδοτημένη από τον Αιτητή να ορκιστεί την παρούσα καθότι γνωρίζει προσωπικά τα γεγονότα της υπόθεσης. Στις 24.4.2008 ενώ εργαζόταν στο γραφείο του Αιτητή εμφανίστηκε στην υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο αίτηση ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών, όπου εξεδόθη εκ συμφώνου απόφαση του Αιτητή και εναντίον των Καθ' ων η αίτηση για το ποσό των €24.443 πλέον έξοδα όπως θα υπολογιστούν από τον πρωτοκολλητή. Το εν λόγω ποσό αφορούσε τα δεδουλευμένα. Με την έκδοση της εν λόγω απόφασης ζήτησε άδεια να αποσύρει τις υπόλοιπες αξιώσεις άνευ βλάβης. Το Δικαστήριο τόσο στο πρακτικό ημερομηνίας 24.4.2016 όσο και στην απόφαση του εκ παραδρομής και προφανώς λάθους ανέγραψε ότι οι υπόλοιπες αξιώσεις του Αιτητή απορρίπτονται χωρίς να αναγράψει ότι αυτές αποσύρονται άνευ βλάβης ως η σχετική δήλωση της. Δηλώνει πως είναι εμφανές ότι πρόκειται για τυχαία αβλεψία (accidental slip) και παράλειψη του Δικαστηρίου να μην αναγράψει στο κείμενο της απόφασης την φράση «άνευ βλάβης», ως η σχετική δήλωση της και ως εκ τούτο θεωρεί αναγκαίο να γίνει η σχετική διόρθωση.

Η υπό εξέταση αίτηση αντίκρισε την ένσταση των Καθ' ων η αίτηση του Αιτητή που καταχωρήθηκε στις 7.6.2016 και η οποία βασίζεται επί των περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμών Δ.48 Θ. 1-4, 6, 7, 8, 9, 13, Δ.25 Θ. 1-6, Δ.64, στους Κανονισμούς 1, 2, 10, 17 των περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικός Κανονισμός 1/1999, Άρθρο 30 του Συντάγματος, στη Νομολογία και στις συμφυείς και αναφαίρετες εξουσίες και γενικές αρχές του Δικαστηρίου.

Οι συγκεκριμένοι Λόγοι της ένστασης είναι οι ακόλουθοι:

- A) *Η ένορκη δήλωση που συνοδεύει την Αίτηση είναι παράτυπη καθ' ότι η ενόρκως δηλούσα δεν είναι δεόντως εξουσιοδοτημένη και /ή δεν γνωρίζει όλα τα γεγονότα και /ή δεν δίδεται επαρκής αιτιολογία για το λόγο που δεν ορκίζεται προσωπικά ο Αιτητής και /ή δεν είναι σε θέση να προβεί στην ένορκη δήλωση.*
- B) *Η ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση προηγείται χρονικά της αίτησης.*
- Γ) *Η παρούσα αίτηση ασκείται καταχρηστικά και /ή εκδικητικά και /ή μετά την παρέλευση μεγάλου χρονικού διαστήματος και τυχόν επιτυχία της θα παραπέμψει αξίωση που έχει παραγραφεί ενώπιον αναρμόδιου Δικαστηρίου γεγονός που θα*

δημιουργήσει σύγχυση, ατέρμονες διαδικασίες και /ή καταχρηστικές διαδικασίες και /ή ενέργειες.

- Δ) Το αίτημα υποβάλλεται πολύ καθυστερημένα και αφού τέτοιο δικαίωμα έχει παραγραφεί.
- Ε) Με την αιτούμενη διόρθωση παραβλάπτονται τα Συνταγματικά Δικαιώματα των καθ' ων η αίτηση.
- ΣΤ) Η αίτηση αποτελεί λανθασμένο δικονομικό μέτρο και /ή η μη ενδεικνυόμενη διαδικασία για διόρθωση.
- Ζ) Με την αιτούμενη διόρθωση θα ανατραπούν και /ή θα προκληθεί καθυστέρηση στη διάγνωση των αστικών τους δικαιωμάτων και υποχρεώσουν με αποτέλεσμα να παραβλάπτονται τα συμφέροντα των Καθ' ων η Αίτηση.
- Η) Με την παρούσα αίτηση, ο Αιτητής επιδιώκει να τροποποιήσει και /ή αλλάξει το αποτέλεσμα που επέφερε η απόφαση του Δικαστηρίου στις 24/04/2008.
- Θ) Η αιτούμενη διόρθωση επιδιώκει να ανατρέψει την τελεσιδικία και /ή τα αποτελέσματα της απόφασης ημερομηνίας 24/04/2008.
- Ι) Η αιτούμενη διόρθωση δεν εμπίπτει στην έννοια του γραμματικού λάθους και /ή τυχαίας αβλεψίας, αλλά επιδιώκεται η ανατροπή των προθέσεων του Δικαστηρίου κατά την έκδοση της απόφασης.
- ΙΑ) Η νομική βάση της αίτησης πάσχει και /ή είναι παράτυπη και /ή δεν στηρίζεται στην ορθή νομική βάση και /ή δεν στηρίζεται στους Περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικούς Κανονισμούς 1/1999.
- ΙΒ) Η παρούσα αίτηση δεν μπορεί να εκδικαστεί από την παρούσα σύνθεση του Δικαστηρίου καθώς η φυσικός Δικαστής δεν ευρίσκεται πλέον στην Δικαστική υπηρεσία.
- ΙΓ) Η παρούσα αίτηση αιτείται την διόρθωση της απόφασης και όχι του πρακτικού, γεγονός που καθιστά την αίτηση ατελέσφορη και /ή έκθετη σε απόρριψη της.
- ΙΔ) Ο Αιτητής απέκρυψε από το Σεβαστό Δικαστήριο ότι καταχώρησε αίτηση εγγραφής της Διαιτητικής απόφασης στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας για να μπορέσει να λάβει μέτρα εκτέλεσης και /ή ότι έλαβε μέτρα εκτέλεσης της απόφασης.
- ΙΕ) Ο Αιτητής απέκρυψε από το Δικαστήριο τους πραγματικούς λόγους που επιθυμεί την διόρθωση της απόφασης και /ή επιχειρεί να παραπλανήσει το Σεβαστό Δικαστήριο.

Η ένσταση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του Προέδρου των Καθ' ων η αίτηση κ. Ανδρέα Αριστοδήμου, ο οποίος στην ουσία υποστηρίζει τους λόγους έντασης.

Μέσα από τις αγορεύσεις των συνηγόρων αποτυπώνονται και οι εκατέρωθεν προσεγγίσεις τους ως προς την όλη διάσταση του θέματος, τις οποίες έχουμε εξετάσει. Έχουμε επίσης διεξέλθει του φακέλου της υπόθεσης.

Ο λόγος για τον οποίον οι Καθ' ων η αίτηση θεωρούν και εισηγούνται ότι η αίτηση πάσχει γιατί δεν στηρίζεται στην ορθή νομική βάση, έγκειται στην ισχυριζόμενη παράλειψη επίκλησης των περί Δικαστηρίου Εργατικών Διάφορων Διαδικαστικών Κανονισμών του 1999 που σχετίζονται με την αιτούμενη θεραπεία. Είναι η εισήγηση τους ότι η παρούσα αίτηση στερείται της απαραίτητης νομικής βάσης που θα επέτρεπε στο Δικαστήριο να επιληφθεί του αιτήματος για διόρθωση της απόφασης. Η έλλειψη της αναγκαίας βάσης δεν αποτελεί απλή παρατυπία που δύναται να θεραπευτεί αλλά εμπόδιο στην περαιτέρω προώθηση της αίτησης.

Η εισήγηση του ευπαίδευτου συνηγόρου των Καθ' ων η αίτηση είναι ορθή. Σημειώνουμε ότι η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ρυθμίζεται από τους περί Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών Διαδικαστικούς Κανονισμούς του 1999 «Οι Κανονισμοί». Με τον Κ.11 παρέχεται στο Δικαστήριο η διακριτική ευχέρεια «να εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα αναγκαίο για τους σκοπούς της υπόθεσης ή την ολοκλήρωση της». Σύμφωνα με τον Κ.12(1), «ενδιάμεση αίτηση υποβάλλεται εγγράφως, είναι σύμφωνη και περιέχει τις λεπτομέρειες που περιγράφονται στον Τύπο 6». Στην νομική βάση του Τύπου 6 αναφέρεται ότι θα πρέπει να προσδιορίζονται τα άρθρα του Νόμου ή και του Κανονισμού στα οποία βασίζεται η αίτηση.

Προς συμπλήρωση του θεσμικού πλαισίου που καθιερώνουν οι εν λόγω Κανονισμοί στον Κ.17 προβλέπεται ότι,

«Για οποιοδήποτε ζήτημα για το οποίο δεν υπάρχει ειδική ρύθμιση στον παρόντα Κανονισμό για την ακολουθητέα διαδικασία και λαμβανομένου πάντοτε υπόψη του συνοπτικού χαρακτήρα της διαδικασίας που προβλέπεται στον παρόντα Κανονισμό, θα εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι σχετικές διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικού Κανονισμού.»

Σύμφωνα με τον Κ.10(4) των Κανονισμών:

«Γραμματικά λάθη σε αποφάσεις ή διατάγματα ή οποιαδήποτε λάθη τα οποία εγείρονται από τυχαίο ολίσθημα ή παράλειψη, μπορεί σε οποιοδήποτε χρόνο να διορθωθούν από το Δικαστήριο μετά από αίτηση».

Είναι λοιπόν φανερό ότι για τη διόρθωση απόφαση υπάρχει ειδική ρύθμιση στους Κανονισμούς του παρόντος Δικαστηρίου και συνεπώς δεν εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Στη νομική βάση όμως της αίτησης δεν γίνεται αναφορά στους Κανονισμούς.

Στην υπόθεση *Περικλέους ν. Ellinas Finance Ltd κ.α Πολ. Έφεση 283/10 ημερομηνίας 03.07.14*, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα (οι υπογραμμίσεις είναι δικές μου):

«Εκτός των πιο πάνω, υπάρχουν και άλλοι λόγοι που θα συνηγορούσαν υπέρ της απόρριψης της αίτησης. Ο πρώτος αφορά στη λανθασμένη νομική βάση της Αίτησης από την οποία απουσιάζει η Δ.35 θ.4, η οποία είναι η πιο σχετική διάταξη στην περίπτωση τροποποίησης των λόγων έφεσης. Η Αιτήτρια δέχεται ότι εκ παραδρομής δεν αναφέρθηκε η σχετική διάταξη, παρά ταύτα θεωρεί ότι η αίτηση είναι νομότυπη. Διαζευκτικά ισχυρίζεται ότι αν θεωρηθεί παρατυπία, μπορεί να θεραπευθεί με βάση τη Δ.64 θ.1. Η νομική βάση μιας αίτησης σύμφωνα με τη νομολογία έχει μεγάλη σημασία, αφού προσδιορίζει το νομικό υπόβαθρο της αίτησης, το οποίο προσδίδει εγκυρότητα στο δικονομικό μέτρο (βλ. Χριστοφόρου ν. Οικοδομικές Επιχειρήσεις Λοΐζος Ιορδάνους Λίμιτεδ (2001) 1B ΑΑΔ 743).»

Η καταγραφή λανθασμένης νομικής βάσης θεωρούμε ότι δεν μπορεί να θεραπευθεί με επίκληση της Δ.64 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, καθώς οι Καθ' ων η αίτηση εγείρουν ως λόγο ένστασης το γεγονός ότι η αίτηση στερείται νομικής βάσης και ο Αιτητής δεν έλαβε οποιαδήποτε μέτρα για διόρθωση της. Σχετική είναι η αναφορά που γίνεται στην πιο πάνω απόφαση σε σχέση με την Δ.64:

«Μετά την τροποποίηση της Δ.64 και την κατάργηση της διάκρισης μεταξύ άκυρου και αντικανονικού δικονομικού μέτρου, ενδεχομένως στην παρούσα περίπτωση η παράλειψη να μπορούσε να θεραπευθεί. Όμως καμία αίτηση δεν υποβλήθηκε από την Αιτήτρια ζητώντας να θεραπευθεί η παράλειψη, ώστε να αποκτήσει η αίτηση το αναγκαίο νομικό υπόβαθρο. Υπάρχουν περιπτώσεις που το δικαστήριο κατ' εξαίρεση μπορεί αυτεπάγγελτα να θεωρήσει ότι η παράλειψη έχει ήδη θεραπευθεί, αλλά η παρούσα δεν είναι μια τέτοια περίπτωση. Στην υπόθεση Φαλέκκου ν.

Χριστοφίδη, Πολιτική Έφεση Αρ. 63/10, ημερ. 17.12.2013, τονίσαμε ότι οι παρατηρήσεις μας ως προς την ευχέρεια που πάντοτε έχει το δικαστήριο να θεραπεύει παρατυπία «δεν πρέπει να τύχουν παρανόησης ως προς το καθήκον του κάθε δικηγόρου ή διαδίκου που διαπιστώνει την παρατυπία να λαμβάνει έγκαιρα στην κατάλληλη περίπτωση τα αναγκαία μέτρα για θεραπεία της και όχι να αφήνει τα πράγματα να τύχουν διόρθωσης από το δικαστήριο».

Η αναφορά στα άρθρα και στους θεσμούς που στοιχειοθετούν το νομικό βάθρο ενδιάμεσης αίτησης αποτελεί όρο απαραίτητο για την εγκυρότητα του δικονομικού πλαισίου της *(Χριστοφόρου ν. Οικοδομικές Επιχειρήσεις Λ. Ιορδάνους Λτδ (2001) 1(B) Α.Α.Δ. 743, 746-747)*. Όπως έχει αναφερθεί στην *Φλουρέντζου κ.ά. ν. Coohgrove Betting Ltd (2007) 1 Α.Α.Δ. 393, 397*:

«Σύμφωνα με τη νομολογία (βλ. μεταξύ άλλων Μαχλουζαρίδης ν. Ιωαννίδη κ.ά. (1990) 1 Α.Α.Δ. 965, Σάββα ν. Κυπριακές Αερογραμμές (1992) 1 Α.Α.Δ. 1146 και Χριστοφόρου ν. Οικοδομικές Επιχειρήσεις Λ. Ιορδάνους Λτδ. (2001) 1(B) Α.Α.Δ. 743) μια ενδιάμεση αίτηση πρέπει απαραίτητως να προσδιορίζει τις δικονομικές διατάξεις πάνω στις οποίες βασίζεται. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει η αίτηση να στηρίζεται στην ορθή δικονομική και/ή νομική διάταξη. Αν η διάταξη στην οποία στηρίζεται είναι εντελώς άσχετη, τότε η νομική της βάση είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Στην παρούσα περίπτωση η αίτηση δεν έχει στηριχθεί στην ορθή δικονομική διάταξη και επομένως αυτός είναι αρκετός λόγος για απόρριψή της.»

Επίσης στην Πολ. Έφεση 75/11, *Egiazaryan κ.α. ν. Denoro Investments Ltd κ.α.*, ημερ. 19.2.2013, αποφασίστηκαν τα ακόλουθα:

«η νομολογία είναι αποκαλυπτική στο ότι οποιαδήποτε αίτηση θα πρέπει να αναφέρει το νόμο και τους κανονισμούς στους οποίους βασίζεται ως απαραίτητο στοιχείο εγκυρότητας του δικονομικού μέτρου. Σχετικές είναι οι υποθέσεις Κούππα ν. Βασιλειάδη (1981) 1 J.S.C. 120, Μαχλουζαρίδης ν. Ιωαννίδης (1990) 1 Α.Α.Δ. 965 και Χριστοφόρου ν. Οικοδομικές Επιχειρήσεις Λοίζος Ιορδάνους Λτδ (2001) 1 Α.Α.Δ. 743, στην οποία μάλιστα λέχθηκε ότι η παράλειψη αναφοράς στους ορθούς κανονισμούς και, βέβαια, το νόμο δεν χωρεί διόρθωσης στη βάση των προνοιών της Δ.64.»

Με βάση όλα τα πιο πάνω είναι η κατάληξη μας ότι η αίτηση του Αιτητή στερείται έγκυρης νομικής βάσης και ως τέτοια υπόκειται σε απόρριψη.

Η αίτηση απορρίπτεται με €200 έξοδα υπέρ των Καθ' ων η αίτηση και εναντίον του Αιτητή.

(υπ).....

*Ι. Α. Χατζητζιοβάννης, Πρόεδρος
Α. Τσιούπη
Χρ. Πελεκάνος*

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής